

1. Hadd menjek, Is-tenem, Min - dig fe-léd, Fáj- dalmak ít-ja -

in Min - dig fe-léd. Ó! sok kereszt-je van, De ez az

én u-tam, Mert hozzád visz, U-ram, Min - dig fe - léd.

2. Ha este száll reám, / S csendes helyen / Álomra hajta-
nám / Fáradt fejem: / Nem lesz, hol nyughatom, / Kő lesz a ván-
kosom, / De álomszárnyakon / Szállok feléd.

3. Szíveimtől trónodig / — Mily szent csoda — / Mennyei
grádicsok / Fényes sora: / A szent angyalsereg / Mind nékem inte-
get; / Ó! Uram, így megyek / Én is feléd!

4. Álomlátás után / Hajnal ha kél, / Kínos kővánkossom / Meg-
áldom én. / Templommá szentelem, / Hogy fájdalmas szívem, /
Uram, hozzád vigyem, / Mindig feléd!

5. Csillagvilágokat / Elhagyva már, / Elfáradt lelkem is / Ha-
zatalál. / Hozzád ha eljutok, / Lábadhoz roskadok: / Nálad meg-
nyughatok / Örökre én!